

Sygn. akt IX U 101/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania M. M. (M. M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 8 stycznia 2019 r. nr (...)(...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu M. M. prawo do emerytury górniczej począwszy od dnia (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 101/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8.1.2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił M. M. (M.) prawa do emerytury górniczej, z uwagi na brak wymaganych 25 lat pracy górniczej.

Na prawo do emerytury górniczej nie został uznany okres pracy na terenie Republiki Czeskiej od 27.7.2004r. do 6.1.2006r. z powodu braku informacji z czeskiego zakładu pracy o stanowisku i wymiarze czasu pracy, o zasiłkach chorobowych i innych nieobecnościach.

W odwołaniu od tej decyzji, ubezpieczony wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury górniczej. Wskazał, że nie zgadza się ze stanowiskiem ZUS w zakresie odmowy zaliczenia mu do pracy górniczej okresu pracy od 27.7.2004r. do

6.1.2006r., gdyż pracował wtedy w Kopalni (...) w K., w ramach czeskiej firmy (...). Zatrudniająca go wówczas firma nie istnieje i jest problem z dokumentacją.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy, powołując się na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

W dniu (...) złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek.

Decyzją ZUS z 8.1.2019r. odmówiono ubezpieczonemu prawa do tego świadczenia z uwagi na brak wymaganego okresu pracy górniczej tj. 25 lat .

Organ rentowy uznał za udowodnione 24 lata, 4 miesiące i 20 dni pracy górniczej wykonywanej na terenie Polski i Republiki Czeskiej - na dzień 27.8.2018r.

Ubezpieczony od 27.7.2004r. do 6.1.2006r. pracował w KWK (...) w K. w ramach firmy (...).

Ubezpieczony został zatrudniony przez Czeską Firmę (...) dalmich czimosti, która wykonywała prace na rzecz Kopalni (...). Zatrudniała wyłącznie pracowników dołowych. Wyjątek stanowili kalfaktorzy.

Ubezpieczony wykonywał wyłącznie pracę na dole kopalni. Były to prace przygotowawcze, związane z przekopem chodników, wykonywane wyłącznie w przodku, bez kombajnów za pomocą metody klasycznej – na strzał.

Ubezpieczony pracował w pełnym wymiarze czasu pracy. Każdego dnia odbywał zjazd na dół. Czas pracy na dole wynosił 7,5 godziny.

Była to praca w systemie zmianowym, wykonywana przez 5 dni i 1 dzień wolnego albo 6 dni i 2 dni wolnego, bez jakichkolwiek przestojów, urlopów bezpłatnych. Pracowano również w niedzielę i święta. Na dole lampą odbijano każdy zjazd i wyjazd.

Ubezpieczony jako górnik pod ziemią był przodowym brygady, w której pracował świadek K. W., który posiada stosowne świadectwo pracy o takim zatrudnieniu od 3.5.2004 r. do 23.2.2006r. w charakterze górnika pz. Razem z ubezpieczonym, nieraz na jednej zmianie, pracował świadek B. W., który złożył do akt sprawy swaidectwo pracy za okres od 3.2.2004r. do 27.9.2005r.

Ubezpieczony miał 50 dni chorobowego w związku z wypadkiem w tej kopalni.

Ubezpieczony zakończył pracę w firmie jw. z powodu złych warunków płacowych.

Czeska Firma (...) dalmich czimosti uległa likwidacji. Jej właściciel zmarł.

Ubezpieczony wskazał, że małżonka właściciela firmy (...), zamieszkała w P., przechowuje wszystkie dokumenty, w tym dokumenty dotyczące jego zatrudnienia.

Wyrokiem z 7.3.2018r. w sprawie IX U 1779/17 zostało oddalone odwołanie ubezpieczonego od decyzji z 23.11.2017r., gdyż ubezpieczony wtedy nie osiągnąłby, nawet po zaliczeniu spornego okresu od 27.7.2004r. do 6.1.2006r., wymaganych 25 lat pracy górniczej.

Ubezpieczony złożył do akt dokument uzyskany z Kopalni (...), z którego wynikała ilość zjazdów pz. (wydruk zjazdów). Dokument ten nie jest opatrzony żadnymi pieczętkami (k.14 a.s.), nadto zaświadczenia potwierdzające jego ubezpieczenie (k.15-17 a.s.).

(dowód: akta organu rentowego, dokumenty złożone przez ubezpieczonego na rozprawie z 23.5.2019r., akta sprawy sądowej IX U 1779/17, świadectwo pracy świadka B. W. - k.36 a.s., świadectwo pracy i dokumenty złożone przez świadka S. W. – k.33 – 35 i 43 a.s., zeznania świadków: B. W. i S. W., zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k. 40 a.s.).

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2018r. poz. 1227).

Według treści art. 50 e ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do górniczej emerytury, bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, przysługuje pracownikom, którzy pracę górniczą wykonywali pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres wynoszący co najmniej 25 lat, z uwzględnieniem ust. 2.

Ust. 2. Do okresów pracy górniczej, o której mowa w ust. 1, zalicza się także okresy:

- 1) niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy albo z tytułu choroby zawodowej, za które wypłacone zostało wynagrodzenie lub zasiłek chorobowy albo świadczenie rehabilitacyjne,
- 2) czasowego oddelegowania pracowników, o których mowa w art. 50c ust. 1 pkt 6, do zawodowego pogotowia ratowniczego w (...) S.A. w B., w (...) S.A. Oddział (...) w L. lub w okręgowych stacjach ratownictwa górniczego
- bezpośrednio poprzedzone pracą górniczą wykonywaną pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przypadające w czasie trwania stosunku pracy.

Ust. 3. Prawo do emerytury, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem, że pracownik nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Ubezpieczony by uzyskać sporne świadczenie, powinien spełnić wymóg posiadania co najmniej 25 lat pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, tymczasem organ rentowy uznał okres pracy górniczej w ilości 24 lata, 4 miesiące i 20 dni.

Przepis art. 50c ust. 1 ustawy emerytalnej definiuje pojęcie pracy górniczej i zgodnie z nim za pracę górniczą uważa się zatrudnienie:

- 1) pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;
- 2) pod ziemią i przy głębieniu szybów w przedsiębiorstwach budowy kopalń określonych w pkt 1 oraz pod ziemią w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze lub przy budowie szybów;
- 3) pod ziemią w przedsiębiorstwach montażowych, przedsiębiorstwach maszyn górniczych, zakładach naprawczych i innych podmiotach wykonujących dla kopalń określonych w pkt 1 podziemne roboty budowlano-montażowe, roboty przy naprawie maszyn i wdrażaniu nowych urządzeń; pracownikom zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach,

zakładach i innych podmiotach uznaje się za pracę górniczą te miesiące zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych przepracowali pod ziemią;

4) na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalini;

5) pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalini i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego;

6) w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego;

7) na stanowiskach maszynistów wyciągowych na szybach oraz na stanowiskach sygnalistów na nadszybiach szybów w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w pkt 1 i 2;

8) na stanowiskach pracy pod ziemią w nieczynnych kopalniach wymienionych w pkt 1;

9) na stanowiskach instruktorów zawodu w górniczych polach szkoleniowych pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego.

Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało w sposób nie budzący wątpliwości, że ubezpieczony w spornym okresie od 27.7.2004r. do 6.1.2006r., będąc zatrudniony w Czeskiej Firmie (...) dálních čimosti, pracował w kopalni (...) w K., gdzie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę pod ziemią na stanowisku górnika - brygadzysty przodowego, co wynika jednoznacznie z zeznań słuchanych w sprawie świadków, zeznań ubezpieczonego, które Sąd podzielił jako szczegółowe, zgodne ze sobą, wzajemnie się uzupełniające, a przez to wiarygodne i mające oparcie w zebranej w sprawie dokumentacji dotyczącej spornego okresu.

Nadto sporny okres został potwierdzony przez instytucję czeską jako okres ubezpieczenia, jedynie nie potwierdzono informacji czy była to praca pod ziemią w pełnym wymiarze czasu. Te sporne okoliczności zostały jednak wykazane w sprawie w oparciu o zebrane dokumenty, zeznania świadków i ubezpieczonego. Przy czym logicznym dla Sądu jest, że skoro ubezpieczony był zatrudniony pod ziemią jako górnik, to musiał świadczyć tę pracę w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie budzi zatem żadnych wątpliwości Sądu, że praca odwołującego w spornym okresie była pracą górniczą wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią.

Przy ustalaniu czy dana praca była pracą górniczą zasadnicze jest ustalenie, czy ubezpieczony faktycznie pracował pod ziemią w kopalni węgla, a taka była niewątpliwie jego praca jako górnika - brygadzysty przodowego, która jest pracą o wysokich kwalifikacjach górniczych.

W konsekwencji powyższego ubezpieczony, po uwzględnieniu spornego okresu, posiada wymagany 25 letni okres pracy górniczej, tj. jest uprawniony do emerytury górniczej od (...). (od miesiąca złożenia wniosku).

Z tych względów, na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji wyroku. Sędzia Renata Stańczak